

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Mihai Bordei în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, în cauza penală, în privința lui

Mladan Grigore XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 23.08.2017 până la 09.10.2018;

Instanța de apel de la 07.11.2018 până la 05.12.2018;

Instanța de recurs de la 18.04.2019 până la 26.06.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 09 octombrie 2018, Grigore Mladan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 1 150 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 57 500 lei.

În contul statului au fost trecute cheltuielile judiciare suportate în legătură cu efectuarea testării alcoolscoapice în sumă de 17, 80 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Grigore Mladan la 25 iunie 2017, aproximativ ora 01:30, în calitate de persoană care nu deține permis de conducere, conducea automobilul de model „BMW 525”, cu numerele de înmatriculare XXXXX, pe traseul R-20 la intersecție cu traseul R-21, în apropierea s. Răciula, r-nul Călărași, fiind în stare de ebrietate alcoolică, constatată în rezultatul testării la alcool prin intermediul mijlocului tehnico - științific „Drager Alcotest” Drager 6810/8510 RO, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de persoană constituind - 0,39 mg/l, calificată în temeiul art. 134¹² alin. (3) Cod penal, drept stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Vladimir Diaconov în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi sentințe, în partea stabilirii pedepsei, cu aplicarea în privința lui Grigore Mladan a unei sancțiuni sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în temeiul prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea cererii de apel, partea apărării a invocat că, sentința este ilegală și neîntemeiată în privința stabilirii măsurii de pedeapsă, ținând cont de faptul că, argumentele instanței sunt neprobate și neîntemeiate. De fapt, situația financiară a lui Grigore Mladan este dificilă, deoarece dânsul este neangajat în câmpul muncii, alte surse de venit acesta nu are, iar în aceste circumstanțe sancțiunea aplicată sub formă de amendă maximă nu va putea fi executată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 05 decembrie 2018, apelul declarat de către avocatul Vladimir Diaconov în numele inculpatului, a fost respins ca fiind nefondat cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei pronunțate instanța de apel a reținut că, sentința primei instanțe a fost contestată de către partea apărării în partea stabilirii pedepsei penale principale, însă ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Astfel, instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, și anume: *de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de condițiile de viață a lui, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.*

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului, au fost corect încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pentru care legea penală de la momentul comiterii infracțiunii prevedea pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 1050 la 1150 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea incriminată inculpatului se califică ca infracțiune ușoară.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului, au fost stabilite: *comiterea pentru prima oară a unei infracțiuni ușoare și lipsa circumstanțelor agravante.*

În acest sens, instanța de apel reieșind din gravitatea infracțiunii incriminate, gradul prejudiciabil al faptei săvârșite și persoana inculpatului, atitudinea acestuia după comiterea infracțiunii, atitudinea acestuia față de fapta comisă, absența

antecedentelor penale, a conchis că nu pot fi reținute alegațiile apelantului cu privire la aplicarea unei pedepse mai aspre față de inculpat, considerând întemeiat că în cazul de față este rațională aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Cu referire la argumentele apărării referitor la faptul că, inculpatul are o situație financiară grea, nu pot fi catalogate ca temeuri de aplicare a unei pedepse mai aspre sub formă de închisoare și aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, ținând cont de faptul că inculpatul este în imposibilitate de a achita amenda stabilită, iar în acest sens nu au fost prezentate careva acte confirmative.

Mai mult, instanța de apel a subliniat că, inculpatul nu a atacat sentința instanței de fond, totodată, fiind audiat în cadrul ședinței instanței de apel a declarat că nu susține apelul declarat de către avocatul său și nu a invocat faptul că este în imposibilitate de a executa pedeapsa stabilită.

Instanța de apel a concluzionat că, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei în limitele stabilite de prima instanță, or, aplicarea unei alte pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Mihai Bordei în numele inculpatului, prin care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12 Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor instanțelor de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care ultimul să fie achitat de sub învinuirea înaintată, deoarece inculpatul nu a comis fapta.

În motivarea cerințelor sale, apărătorul indică că, inculpatul nu a susținut apelul declarat de către avocatul Vladimir Diaconov, acesta considerându-se nevinovat, iar instanța de fond a dat o greșită apreciere juridică.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Recurentul în recursul declarat invocă temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, recurentul invocă că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, ajungând neîntemeiat la concluzia condamnării inculpatului Grigore Mladan în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Referitor la criticile expuse de către recurent, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci v-a verifica prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Grigore Mladan.

Mai mult ca atât, făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că, alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, iar instanța de apel corect a menținut soluția instanței de fond care motivat a admis argumentele invocate de procuror în acest sens. Or, din toate probele examinate și cercetate de către instanța de apel s-a constatat indubitabil că inculpatul fără a deține permis de conducere a condus automobilul în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Colegiul penal conchide că, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Grigore Mladan în săvârșirea infracțiunii prevăzute imputate, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată - în limita sancțiunilor prevăzute de legea penală.

Totodată, Colegiul penal reține că criticile formulate de către recurent nu au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel, or, avocatul în apelul declarat susține doar dezacordul cu stabilirea pedepsei, solicitând aplicarea în privința inculpatului o pedeapsă mai blândă, ceea ce denotă că la etapa judecării în ordine de apel, apărarea era de acord cu starea de fapt și de drept stabilită de către instanța de fond.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în

recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Astfel, Colegiul penal remarcă că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, a fost menținută sentința instanței de fond, fiind calificată ca una corectă și clar motivată.

În concluzie, Colegiul penal lărgit conchide că, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii procesual penale, ea fiind legală, argumentată și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Mihai Bordei în numele inculpatului, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Mladan Grigore XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **18 iulie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan